

JUSTITIS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 17. marts 2015
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Adam Abdel Khalik
Sagsnr.: 2015-0032/27-0155
Dok.: 1500205

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 384 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 16. februar 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Mette Frederiksen

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 384 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Ministeren bedes redegøre for, hvordan hun forholder sig til forslag om at flytte opgaven med udfærdigelse af landerapporter fra Udlændingestyrelsen til Udenrigsministeriet, således at opgaven af retssikkerhedsmæssige årsager er adskilt fra sagsbehandlingen?”

Svar:

Ansøgninger om asyl behandles af Udlændingestyrelsen i første instans med klageadgang til Flygtningenævnet, som er et uafhængigt, domstolslignende organ. Asylmyndighederne er ansvarlige for, at den enkelte asylsag er tilstrækkeligt oplyst, herunder at der foreligger tilstrækkelige baggrundsoplysninger om forholdene i asylansøgerens hjemland.

Udlændingestyrelsen har i den forbindelse et særligt lantedokumentationskontor, som har til opgave at indsamle baggrundsoplysninger om de lande, hvorfra Danmark modtager mange asylansøgere. Kontoret følger oplysningerne om de asylproducerende lande tæt gennem bl.a. offentligt tilgængelige kilder, netværk og høringer. Hvis det konstateres, at asylmyndighederne mangler fyldestgørende informationer vedrørende et bestemt land eller område, kan der endvidere udsendes en såkaldt fact finding-mission. Som det fremgår af Justitsministeriets besvarelse af 17. december 2014 af spørgsmål nr. 213 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik, deltager de medarbejdere, der indhenter baggrundsoplysninger, ikke i selve asylsagsbehandlingen.

Det vil i sidste ende være Flygtningenævnet, som afgør, hvilken betydning bestemte baggrundsoplysninger har for fastlæggelsen af asylpraksis. Det gælder uanset, om der er tale om baggrundsoplysninger indhentet af Udlændingestyrelsen, eller baggrundsoplysninger, som hidrører fra f.eks. andre landes myndigheder, internationale organisationer eller NGO'er.

Jeg finder, at den nuværende ordning er retssikkerhedsmæssig forsvarlig, og at der desuden er en række praktiske fordele forbundet med, at Udlændingestyrelsen selv har mulighed for at tilvejebringe baggrundsoplysninger om forholdene asyllande og bl.a. udarbejde landerapporter. Jeg overvejer dog naturligvis løbende, om der er behov for ændringer i indretningen af asylsystemet.